

سـاينهي خود "جهسته، رـح، من" له هـهـبـهـستي (زه نـگـي پهـستي) گـراـن دا.. نووسـيـني/ عـاـتـا قـاـر داخي

(زه نـگـي پهـستي) يـهـكـه له شيعره دياره كاني گـراـن كه لـره دا هـهـوـلـدهـيـن لـرووي بنيادي پـكـهـنـهـري شيعره كه وه بيخوـنـيـنه وه و له دواي ئه و پرسياړه ئيـبـسـتـيـمـيـه بـگـهـنـيـن كه م ئه م ده قه هـهـيـگـرتـو وه . ده قـي شيعره كه :

- 1- ئه و ا ديسان له گـڼـشـي نادياړي
- 2- دـم، هـهـبـهـسـا زـهـي زه نـگـي فـگـاړي.
- 3- به ئه سپايي به بـه هـنـزـي به ئاسـتـهـم.
- 4- هـهـوـاـي رـحـم ئه خـاـتـه سـهـر لـهـرـهـي خـهـم!
- 5- به ئه سپايي، به لـهـرـزـكـي، هـهـژاړي
- 6- ئه ناـنـي له شوـنـي نادياړي..
- 7- زما نـكـ دـتـهـگـ هـهـرـچـهـن زـهـي دـ
- 8- كه تـرـنـاـبـم له گوـنـگـرتـن به دوو گوـنـ!
- 9- زما نـكـ به سـتـهـيـهـك، ده نـگـكـ، نه وايـهـك
- 10- سـكـاـيـهـك، هـهـنـاـسـهـو ئاـخـو ئاـيـهـك..
- 11- كه تـي ناگـهـم، كه نا زانـم ئه چـي
- 12- بهـمـاـم خـوـخـو له گـهـيـا رـحـم ئه گـري
- 13- چـيـه ئهـي رـحـي بـلـلـواړو بـپـهـي،
- 14- له تـي ناـشـاړه زايي من هـهـتـا كهـي؟
- 15- چـيـه ئهـم ده نـگـه؟ ئهـم ئاوازه دووره؟
- 16- كه پـهـ هـهـنـهـري چاوي شعوره؟
- 17- كه دـم په سـتـم كه نا يه ئاړه زووي دـم
- 18- به دوويا وـنـا ئه بـم! مه نـزـا به مه نـزـا!
- 19- چـيـه ئهـم زه نـگـه زرنـگـي دـم به مـاـتـي
- 20- كه ژـر تـهـم كه وـتـوـوه شوـنـي وـاـتـي؟

1940

شيعري زه نـگـي پهـستي هـهـمـان شـوـهـي ئهـزـمـوـونـي شيعري گـراـن زما نـكـي ساده پـكـهـنـهـري بنياده گشتيـه كه يـهـتـي، بهـمـاـم هـهـر ئه و زمانه ساده يه تواناي بهـرـهـمـهـنـاـني شيعريـه تـي هـهـيـه و جـيـهـاـنـبـيـنـيـهـكـي قوـاـو مه ودا

داری فره ئاراسته و فره مانا له پشتیه و راهستاوه و دهش به چه ند
 رگایه کی جیاواز ئم شیعره بخو ندر تهوه. واته زهنگی پهستی
 دهق که زیاتر له کلیل کی کردنه وهی هیه. بنیادی دووانه (دیوالتی)
 یه که له و رگایانهی که ده توانر ت لیه وه هوهی چونه ن و دهق و
 ده هالیزه کانی دهق بدر ت. به ام بنیادی گشتی زهنگی پهستی له سهر
 په یوه ندو بهرامبر یه کتر وهستانی سیانه یه ک پکد ت که ههرس کیان
 پکه وه باری ئه نت ل ژیانیهی خود پک ده ه نن ههر بیه دهش ت ئه و
 سیانه یه به سیانهی خود ناو بهین که بریتین له (جهسته، ر ح، من)
 یان لهش وه یه کی تر دا د واته ئاره زووی دنیایی، ر ح واته دنیای
 پهی پنه براو، من واته خودی فرماندارو رووداو دروستکهر له
 شیعره که دا. (ئم بنیاده به دوو لقه ههرمی بهرامبر به یه کتر
 هه ده چن و هه ند کات ناتوانن پار زگاری دوری ن وانیان بکن و
 لکدی نزیک ده بنه وه، به ام ههرگیز دووری ن وان ئه و دوو ههرمه
 (ههرمی دنیای جهسته و ههرمی دنیای ر ح) ناس ته وه، واته نزیک
 بوونه وهی ههر دوو ههرمه که ی بنیاد له یه کتر زیاتر له و کاتانه دا
 ده ب ت که جهسته واته (د) (که ئه ویش وه ک گوتمان ئاره زووی دنیایی
 نشان دهدات) نزیک ده ب ته وه له وهی ناسنامه ی خ ی ون بکات و چتر
 له دوای ئه و داواکراوانه نه وات که چاوه وان ده کر ت، واته جهسته
 له سهر هه کی دا ژراوی ش وه بهرنامه له و بنیاده دا ناجو ت،
 ئه وه ش شکاندنی ئه و حا ته مه ئلوفه نشان دهدات که له رابردوودا
 هه کاریه که ی ک شراوه. جهسته له و چه ند حا ته دا به ره و ئه وه ده چ ت
 خه س ته کانی خ ی ون بکات و نزیک بب ته وه له ر ح یان بیه و ت
 ده مامکی که سیه تی پهی پنه براوی ر ح له سهر بکات، به و هیوایه ی
 به نه نئو په نهانی بم ن ته وه.

لقه بنیادی یه که م له سهر حا ته تی ئاماده بوونی (جهسته = د =
 ئاره زووی دنیایی) هه چنراوه که ئه ویش بنیادی داب ان پک د ن ت.
 د په ست و عاجزه و ده نگ و هاوارو نا یینی به هیچ کو ناگات. ئم
 بنیادی داب انه ش له د ی یه که مه وه ده ست پ ده کات و هه تا ک تایی
 شیعره که در ژ ده ب ته وه چونکه ب زاری له گ شهی نادیاره وه
 (پا نه ره کانی ناوه وه) ده زرنگ ته وه هه تا ئه و کاته ی هه وای ر ح
 ده که و ته سهر له ره ی خه م و له گه ا زهنگی د دا ئه میش ده که و ته
 گریان و پرسیارکردنی (من) ی بگ له د و نه شاره زایی سهرجه م رووی
 نه شاره زایی (من) ی بگ واته (خودی س یه م) له بنیادی پ که نه ری
 شیعره که دا نشان دهدات و بهرجهسته ده کات. هه به ته ئه سته ده گه ی نه
 ئه وه ی ب ب سهر پای بنیادی شیعره که له سهر س ته وه ره (خود) بنیاد
 نراوه که جهسته و ر ح وه کو دوو ته وه ری سهره کی بنیاده که ههر دوو کیان
 به ش کن له (من) و دیسان (من) خ یشی وه کو خود کی سهر به خ له

پانتايي زمانى شيعره كهدا ئاماده بوونى ههيه و زربهي جو هه پراكتيكي ن و دهقه كه په يوه نديان به وه وه ههيه، سهرباري دهركه وتنى ر ح و جهسته وه كو دوو بنيادي ئاماده و سهربه خ ده رده كه و ت كه (من) له بار كي ئاماده بوونى ئه و ت دايه كه له پير سهى جو ا ن دن و خ نواندنيدا وه كو ئاماده بوون كي ئه ن ت ل ل ژيانه ر ح و جهسته پا به ندى ئه ون و له ده ره وهى ك ن ت ر ك ر د نى جو هى دهقه كه له لايهن (من) هوه هيچ ماناو ده لاله ت كي ئه و ت يان ناب ت له و روانگه يه وه كه تا ئستا بوونه ته به ش ك له پ ك ه ن ه رى دهقه شيعرييه كه.

لقه بنيادي (د = جهسته) دوور له ويست و داواكارى (من) و ب ئه وهى (من) ئاگادارى سهرچاوهى ئه وه زو پا ن ه ره ب ت كه ده يور و ژ ن ذ و ده يخاته جو ه و ئاراستهى دهكات، ئه واته (د) دهنگى خى ئاشكرا دهكات. (پهستى و ب زارى) به ئه سپايى و به لاوازي دهنگ ك دروست دهكهن و به رزيشى دهكه نه وه. به ام دهنگى د دهنگى جهسته يه، ئاره زووى دنيايييه، غه ريزه ي با ي ل ل ژيانه ي (من) ه لهكات كدا بنيادي جهسته له شيعره كهدا هه ر چ ن ده ب ته به ش ك له بنيادي گشتى، هه مان ش وه جهسته وه كو توخم كي بنياده كه به ش كه له كه ينوونه يه كي با ت ر كه ئه و يش (من) ه واته ئه فريده بوويه كه كه له جو هى به رده و اميدا خه س ته ئينسانيه كانى خى ئاشكرا دهكات. وه كو گوتمان دهنگى د ده لاله تى غه ريزه با ي ل ل ژييه كانى مر ق هه ده گر ت كه مر ق نازان ت چ ن و كه نو له كو ئه و دهنگه به رز ده ب ته وه ههروهك خودى (من) يش په ي به و راستيه نابات و به رده وام وه كو نه ن نيه ك ل لى ده وان ت كات ده ت:

ئه و ا ديسان له گ شهى ناديارى

د م، هه سا ز هى زهنگى فگارى

ل ره دا پرسيار ك سهره ده دات به رامبه ر به (گ شهى ناديارى د) و ل مان ده پرس ت مه به ست له گ شهى ناديارى د چيه؟ دياره وه امدانه وهى ئه م پرسياره تيشك ك ده خاته سهر ئه و نه ن نيه ي له پشتى وشه كانه وه خى حه شار داوه. مه به ست له گ شهى ناديارى د ئه و سهرچاوه په ي پ نه براويه كه ج گاي له دا ي كبوونى حه زو ئاره زووه دنيايييه كانى مر ق ه ئه و يش وه كو ئاره زووى س ك س، وروژان، خ شه ويستى، ئاسووده يى، ب زارى.. تاد.

د ئاره زوويه كي خ يى به رز ك ر د ته وه و وا پ ده چ ت مه يلى ج به ج ك ر د نى هه ب ت، به ام كاريگه رى ئه و ويسته ي د هه ر له پانتايى سنوورى خيدا نام ن ته وه و دا ب اوو ب په يوه ندى ناب ت له گه پ ك هاته كانى ت رى بنيادي شيعره كهدا به كو وروژانى د و ك ن ت ر ك ر د نى له لايهن ئه و ح ته تى وروژانه وه كه گه يشت ته ئاستى ل دانى زهنگى فگارى، له گه ا خيدا (ر ح) يش ده هه ژ ن، زهنگ ب

رَح لځده دات (هاواری رَح حم څه خاته سر لهری خم). لم باره شدا په یوه ندو بهرامبر یه ځه وستانې (د و رَح) وه کو دووانه یه ځه له بځه ته یه کی با ټا تر دا پځه وه به ندن دهرده که وټ و سیمای په یوه ندی دایه لځکتیکانه ی نځوانیان ټاشکرا ده بځه. رَح له ژیر کاریگری داواکاری د ټان جهسته دا به ټا گاد ټ، به ټام څو به ټا گا هاتنه وه یه رَح له شځوازی وه ټامدانه وه یه کدایه ب لځدانی څو زه نگی له گځشی نادیا ری دځه وه ه ټسا.

واته هرچ ټان د ټان جهسته له ژر فشاری کاریگری زه نگی سرچاوه نادیاره که دا وروژاوه ه ټمان شځو رَح حیش گیشته ته حا ټی ه ټاندن و شان به شانی جهسته به ه ټواشی ده ټر ټ. به ټام ه ټردو وکیان ده نگیان کزه و له سر هوای خه منن. (من) ده یه وټ ته نها گو ټی له زرنگی زه نگی که ب ټ به و هیوایه له و داواکاریه حا ټی ب ټ ټ که زرنگی زه نگی که دروست ده کات، واته ټستا دهرده که وټ که زه نگی که ه ټکار ټ که ب گه یاندنی ده نگی د به دهره وهی خ ټی. له راستیدا رَح و جهسته وه کو دوو توخم ده ب ټ بکه ونه ژر ک ټنتر ټی (من) وه له ده قه که دا به ټام (من) وه کو خودی پراکتیک که له پانتایی ده قه شیعریه که دا ناتوان ټ ده سه ټا ټی خ ټی له پانتایی کارکردنی رَح و جهسته دا دیا ری بکات. له رده دا ده ش ټ پځهاته ی بنیادی که س ټی (من) و پځهاته کانی واته رَح و جهسته به چه مک ټ کی فریدی ناود ټر بکه ین و وه کو سوپه رئیگ ب ټوانر ټه (من). رَح و جهسته ش به ټیگ و ئید ناو ببر ټ، که من له پر سهی جو ټه ی شیعره که دا ده یه وټ ده وری چاود ټر ببین ټ و خ ټی ر ټی دیسپلین کردنی ویسته کانی جهسته و نه ټنبیه کانی رَح ببین ټ و حا ټی بهرامبر وهستان و دژایه تی نځوان رَح و جهسته ش کپ بکاته وه و خ ټی ده وری ه ټزی سرکو تکه و چه پاندن ببین ټ، به ټام له راستیدا (من) له پانتایی شیعره که دا لاوازه و به ټاسانی ناتوان ټ څو ج ټره پراکتیکه بکات.

رَح کات به ده نگی زه نگی د واته جهسته ده ه ټر ناتوان ټ له گوره وری څو ده نگی ټ بگات، ه ټنده حا ټی ده ب ټ که جهسته سکا ټا ده کات و ټاخ و ه ټنسه ه ټده ک ټش ټ و ټه می ش له گه ټیدا به کو ټا ده گری. له رده دا ټاراسته یه کی دوو لایه ن دروست ده ب ټ. ټه می ش څو وه یه که له باری یه که مدا رَح له لایه ن داواکاریه کانی جهسته وه زه نگی وریا کردنه وهی ب لځده در ټ و ټا گادار ده ک ټته وه، به ټام به چ مه به ست ټ ټا گادار ده ک ټته وه څو وه ټو پرسیاره یه که دواتر به وه ټامه کی ده گه ین. له باری دوو ه مدا څو وه ټاشکرا ده ب ټ که رَح له که ینوونه ی خ ټیدا ر ټ ټ کی په ش ټوه و له حا ټی گومان و قه له ق و ټا مان دایه. ټه مه ش پرسیا ری دوو ه مه له شیعره دا که رویه کی جیهان بینی شیعره که به مه وه به ستر اوه. من وه کو خودی با له

شیعره که دا له ده نگی رَح حا ی نابِت. ئەمەش ئەوەمان ب دەرده خات که رَح تا کو ئستا له سنووری نه نیدا ماوه ته وه به رامبەر به خودی من و من نهیتوانیوه نه پهی به نه نیه کان ببات نه ک نتر ی رَح بکات و ئەنجام دسیلینی بکات و به پ ی بهرنامه یه کی دا ئژراو ئاراسته ی بکات.

ئەم حا ه تی پهی پ نه بردن و نه ناسینه ی رَح له لایه ن خودی منه وه لاوازی که س تی من نیشان ده دات، به ام من سه رباری درک نه کردن ه شتا له پر سه جو ه یه کدا ه و ده دات بگاته ئاستی ناسینی ماهیه تی رَح، ئەوهش وه های ل ده کات چه ند پرسیار ک بهر زبکاته وه، ئەو پرسیارانهش راسته و خ رووبه ی رَح ده یان کات و، پرسیارن له گه وههرو ناسنامه ی رَح. دیاره گه یشتنی خود به بهر زکردنه وه ی پرسیار خا کی گرنگه چونکه بهر له هه موو شت ده ب ئەوه ئاشکرا بکه ین که کات خود وه ئینسان ده گاته ئاستی پرسیار کردن مانای درک به راستی گه ان له دوای د زینه و گه یشتن به نو ده کات، ده یه و ت ده رگای داخراوی سهر به نه نیه ک بخاته سهر پشت، دنیا یه کی تازه بخاته وو، (به) ب ئەو دنیا نو یه بکات و له پا ئەوه دا دنیا ی ک ن نه فی بکات.

ئەو پرسیارانه ی که (من) له ده قه شیعریه که دا بهر زیان ده کاته وهو ئاراسته ی رَح ده کر ن سهر چاوه که یان (د) یان (جهسته) یه، واته له گ شه ی نادیا ری د ه وه سه ره ه ده دن. ب یه وه امی پرسیاره کان ده ش له ئەنجامی شیکردنه وه ی بینای زمانی ده قه که وه ئاشکرا بکر ن به تایبه تی به د زینه وه ی مه دلوله سایک ل ژیه کان که ک مه ده لاله تی سایک ل ژی ئاشکرا له بنیادی زمانی ده قه که دا به ش وه یه کی سروشتی ئەو مانایانه هه ده گر ن و له مه ودا یه کی قو تر دا مه دلولی س کسیشکیان ده ب. به ام (من) ههر پرسیار ده کات و له سهر بهر زکردنه وه ی پرسیاره کانی بهردهوام ده ب، ههر له ش وازی بهر زکردنه وه ی پرسیار به دوای پرسیاردا ده رده که و ت که خودی پرسیار کهر له بار کی دهروونی په ش وو شل قدا یه، گومان ک ک نتر ی هه ست و نهستی کردوو وهو پرسیار له دوای پرسیار بهر زده کاته وه چونکه ناتوان ت له وه د نیا ب ت که بهر زکردنه وه ی یه ک ک لهو پرسیارانه ده یگه یه ن ته حا ه تی یه قین و به وهش له دوو د سو گومان رزگار بب ت و لهرووی دهرونیه وه به و ته وه، هه رب یه له بهر زکردنه وه ی پرسیار به دوای پرسیاردا بهردهوام ده ب. ده لاله تی قو تری پرسیار به دوای پرسیاردا ئەوه یه که من وه کوو خود کی دا ه نه ر به گومانه وه له هه موو شت ک ده وان ت و ناتوان ت ب وا به ج گیری شته کان به ن ت و ب وای به تا ک مه ودا یی هیچ دیارده یه ک نیه له گهردووندا، ب یه له بری پرسیار ک چه ندین پرسیا ری هه یه بهو هیوا یه ی له بری تا که مانایه ک ب ژیان، ب بوون چه ندین مانا بد ز ته وه.

کات (من) پرسپار دهکات دهیه و تئو زهنگه ی سهرچاوه که ی له جهسته
 (د) دایه بزرنگ تهوه، بهام که زهنگه کهش دهرنگ تهوه ئهم پهست
 ده ب. ئهم باره شلق و ناجگیره ی (من) که له پانتایی دهقه کهدا
 ناگاته حای ته سه قامگیربوون و دنیایی حای ته نیگه رانسو گومان و
 تئامان دروست دهکات، که خودی من له ئه نجامی گه یشتن بهو حای ته
 نیگه رانسو تئامان دهکاته ئاستی پرسپارکردن. لاوازی زهی
 زهنگه که د تکه ا کرده ی دهر ب. و ئه نجامدانی کار نیشان ددهات
 که توخمه کانی زمان ئهو حای ته بهرجهسته دهکن ئه ویش به هی
 ئاوه و ئاوه فرمان و فرمانی نهر و فرمانی ئه ر. کردار
 نگه تیقه وه واته کرداری نهر وه که تکه ا ئهم ره گزه زمانیه
 باری شلقو له هه مان کاتدا کرده ی لاواز له سهر پای دهقه کهدا نیشان
 ددهات که ئه وانیش بریتین له (به ئه سپایی، به ب. هی، به ئاسته،
 به لهر زکی، هه ژاری، ئه نا، ت. ر. نام، ت. ناگه، نازانم،
 ناشاره زایی، پهستم، و. ا. ئه ب.، به ماتی...) بهام ر. ح. دی هی
 له ژ. ر. کاریگری زهی زهنگی پهستو ب. زاری د. دا دهه ژ. هه تا
 دهکاته ئه وه ی خو. خو. له گه ا زهی ئهو زهنگی پهستیه دا بگری. ئهم
 بنیادهش له بنیادی گشتی دهقه کهدا بنیاد کی کراوه یه که له چهند
 پرسپار ک. دروست ده ب. و سهرجه می پرسپاره کانیش من بهرزیان
 دهکاته وه، دهش ر. ح. له سنووی جو. هی خ. یو لهو پانتاییه ی که له خودی
 خ. یدا دهسه ا. تی به سهردا دهشک و ل. ی شاره زایه وه ا. می پرسپاره کانی
 (من) ی دهستگیر نه ب. و نه توان. و ا. میان بداته وه، یان له بار کی
 تردا ر. ح. ئاماده گی وه ا. مدانه وه ئهو پرسپارانه ی نه ب.، ب. یه
 سهرجه می بنیادی پرسپاره کان دهسپ. ر. ت. به بنیاد کی رسته ی خه بهر یو
 پرسپارو سهرسو. مان که تکه ا ئهم رستانه له جو. هیه کی بهرده وای
 ههست پ. کراودان بهام له سنوور کی داخراودا. هه ب. ته
 وه ا. مدانه وه ئهو چهند پرسپاره یه ک. بهدوای یه کهدا مهودای
 جیهان بینی دهقه که دهرده خن. که دواتر ب. ئهم خا. ه. دهگه. ینه وه.
 ر. ح. ئاماده گی وه ا. مدانه وه ی پرسپاره کانی (من) ی نیه، یان وه ا. می
 پرسپاره کان لای ئهو دهستگیر نابن چونکه سهرچاوه ی سهره کی
 پرسپاره کان (د) جهسته یه، دیش ناتوان. ت. راسته وخ. ر. ح. بوروژ. ن.،
 به. کو زهنگی (د) که ئهو زهنگه ش له سنووری جوگرافیای د. دا
 شو. نه که ی نه زانراوه، هه وای ر. ح. دهخاته سهر لهره ی خه. ل. ره دا
 دهرده که و. ت. د. راسته وخ. کار له ر. ح. ناکات به. کو د. لهر. گای
 ئامراز. که وه یان ه. کار. که وه که زهی زهنگی فگار یه کار له هه وای
 ر. ح. دهکات. هه وای ر. ح. دهه ژ. ن. و دهیخاته سهر لهره ی خه، هه وای
 ر. ح. له ئه نجامی وروژاندا ر. ح. وریا دهکاته وه له ئاراسته جو. هیه کی
 بهره و ناوه وه دا لهره ی خه ک. نتر. پانتایی ر. ح. (من) دهکات،

به ئاراسته يه كي پـچـه وانـهـش (من) نا توانـتـ جهـسته بدوـنـد له بهر ماوه ي دووري نـوانيان له و روانگه يه وه كه (من) بـئاگايـه له ويسته كاني جهـسته، يان من له حاـهـتي خود ديسپلين كردندا يه و نايه وـت وهـامـي داواكار يه كاني جهـسته بداته وه. ههروهك دهـش لاوازي دهنگي جهـستهـش له و بواره دا دهوري خـيـهـي ههـبـت. ههـر بـيـه (من) پرسياره كاني ئاراسته ي رـح دهـكات. پـشـهـكي ههـند زانياريش پـشـكـهـش دهـكات كاـتـ خـي نا توانـت له دهنگي جهـسته تبـگات، په نا دهـباـته بهر نـوـهـندـك بـ وهـامـدانـه وه، بهـام دواچار نـوـهـندـه كه خـي دهـبـتـه لـپـرسـراوي يه كه م. واته (خود) له بنيادي سـيـنه ي خـيـدا لهـم ئاستهـدا بهـم جـره دهـجوـتـ.

خودي يه كه م كه (جهـسته) يان (د) لهـر گـاي زـهـي زهـنگـه وه دهـيـه وـت خودي سـيـم واته (من) ئاگادار بكاته وه و داواكاني بهـرزبـكا ته وه، بهـام بهـرزبوونه وه ي زـهـي زهـنگي دـكـار له خودي دووهم (رـح) دهـكات و رـح دهـوروژـنـد. كاريگهري وروژاني جهـسته لهـلايهـك و رـژـاني رـحـيش لهـژـر كاريگهري ويسته كاني جهـستهـدا لهـلايهـكي تره وه كار له (من) واته خودي سـيـم دهـكهـن، (من) دهـگـاته ئاستي وريابوونه وه، بهـام نا توانـت له دهنگي خودي يه كه م و دووهم تـبـگات، ئهـويـش له ئهـنـجامي ئاماده بووني (من) دا له ئاستـيـكي ديسپلين كراودا كه ئهـوهـش راسته و خـپـهـيـوهـندي (من) به واقيعي دهـره وه و پهـيـوهـنديـه كـمـهـايـه تـيـهـكانـه وه نيشان دهـدات، چـن سانسـري كـمـهـايـه تي رـگـاي ته قينه وه ي ناوه دهـگـرتـ و حاـهـته كاني نهـنـي ناخي مرـفـ دهـشارـته وه و ئهـنـجام لهـشـوه ي غهـريزه ي چهـپـنـراودا بهـشـكيان دهـرده كهـونه وه، ههـندـكي تريش له و ويستانه بهر له وه ي بـگـنـن بـ دهـلالهـتـيـكي زماني دهـمرن.

ماوه ي نـوان جهـسته و رـح له بيناي كه سـيـ خودي ئاماده ي نـو دهـقه كهـدا گهـلـك لهـيهـكـتر نزيك دهـبـته وه بهـام ئهـو ماوه يه ناسـته وه بهـكو درزـك له نـوانياندا دهـمـنـت. ئهـمهـش وهـاي كـردووه رـح و جهـسته وهـكو دوو دنياي سهـر بهـخـ بـمـنـمه وه، ههـر بـيـه رـحـيش له بهـردهـم پرسياره كاني (من) دا دهـسته وسـانه و نا توانـت وهـام بداته وه. ئهـم دهـسته وسـانهـش جارـيـكي تر لاوازي كردار له بنيادي گشتي شيعره كهـدا نيشان دهـدات، ههـروهـك چـن ئاوهـنـاو و ئاوهـفرمان و فرماني نهـر له بنيادي زماني شيعره كهـدا دهـورـيـكي دياريان له دروستكردني حاـهـتي (ناكرده يي) دا ههـيه پهـيـوهـست به جوـهـي (من).

(من) چهـند پرسيارـك بهـرزكـرد ته وه:

چيه ئهـي رـحـي بـ لـوارو بـ پـهـي

له تـ ناشاره زايي من ههـتا كهـي؟

چيه ئهـم دهـنگه؟ ئهـم ئاوازه دووره؟

که پ ه ه ه نه ری چاوی شعوره؟
چییه ئه م زه نگه زرنگی د به ماتی
که ژر ته م که وتوو شو نی واتی؟

هه ریه که له م پرسیارانه ی سه ره وه که (من) له شیعره که دا به رزی
ده کاته وه، ده یه واتی له گه وهه ری نه زانراو ک حا بی، ماهیه تی
ئه وی زانراوه ی لائاشکرا بی، ت ک ای پرسیاره کانیش ده رباره ی
که ینوونه یه کی نه زانراو ده کران که ئه ویش ر حه، ههروه ک نه ناسینی
ماهیه تی ر حیش بی ته ه ی شاردنه وه ی ناسنامه ی ئه و ده نگ و ئاوازه که
من هیچیان له باره وه نازان، ته نها ئه وه نده نه بی که به لای ئه وه وه
چاوی شعور ده که نه وه. به ام شو نی سه ره ه دانی زرنگی زه نگه که ش
نازان، چونکه پی وایه له دنیا یه کی ون و نادیار دایه.

ده ش وه امی هه ریه که له و پرسیارانه ی سه ره وه له ئه نجامی
شیکردنه وه ی زمانو د زینه وه ی ده لاله ته کان له هه ردوو هه ره می جهسته و
ر حدا ده ستگیر بین، سه ره تا با سه رنج له خودی جهسته بده ین. ت ک ای
ئاوه فرمانه کانی شو ن که په یوه ندیان به جهسته وه هیه،
ده گه نه وه بی غه ریزه کانی جهسته یان سه رچاوه ی له دایک بوونی ئه و
غه ریزانه ی که (من) نازان، ئه و سه رچاوانه له کو دان. ئاوه فرمانی
(گ شه نادیار) وه ک دال له به رامبه ریدا مه دلولی غه ریزه ی س کسی
هیه که جار له دوا ی جار زه نگه که ی ده زرنگ ته وه. (دیسان) ده لاله تی
به رده وامی له نو وروژانه وه ی ئه و غه ریزه یه نیشان ده دات که ته نانه ت
دوا ی هه ر کرده یه کی س کسیش به ماوه یه کی کورت خ ی ده رده خاته وه. به
ز ه ی زه نگه که له ره دا په ست و په ش وه، لاوازو بی ه زو له رز که،
به ام ئه نا ن. له ره شه وه زیاتر سیمای وروژانی غه ریزه ی س کسی
ده رده که واتی و پا نه ری ئه و غه ریزه یه له ناوه وه له جو له دایه به ام
ده ش له سه ر پانتایی واقعی ده ره وه ی (خود) پانتاییه ک نه د ز ته وه
بی پراکتیک کردن که ئه ویش یان هه ر له بنه ته وه نه بوونی ره گزی
به رامبه ره واته (م) یان نااماده گی ئه و ره گزه یه (ره گزی م)
له رووی نمایش کردنی جهسته وه بی خودی (من)، هه تا به ئازادی (من)
به و جهسته یه بگات و بیدو ن.

له ره دا ده رده که واتی که له ژر کاریگری داواکارییه کانی جهسته دایه
که (ر ح) دوو چاری په ش ویی ها تووه و کات کیش که ئه و داواکارییه ی
جهسته ج به ج ناکر ان باری په ش وی ر ح زیاتر ده بی و فشار ده خاته
سه ر (من).

(من) یش له ئه نجامی ئه و فشارخسته سه ره دا ده گاته ئاستی
وه امدا نه وه، به ام ویسته کان و سه رچاوه ی دروستبوونیشان ده کات و
ئه و پرسیارانه ش رووبه ووی ر ح ده کاته نه ک جهسته. ئه و زمانه ی
د ته گ و ده یه واتی داواکارییه کانی خ ی به (من) بگه یه ناتی زمانی

ئارەزووی سەكسی نیشان دەدات. كهواته له باره یاندا زه‌ی زه‌نگه‌كه زه‌ی توانای ئه‌نجامدانی كرده‌ی سەكسیه. به‌ام ههر له میانه‌ی ده‌لاله‌تی زمانی ده‌قه‌كه‌وه ده‌رده‌كه‌وت كه له‌رینه‌وه‌ی ئه‌و زه‌نگه‌یه گه‌لێك هه‌واش و له‌سه‌رخ‌یه به تایبه‌تیش ئاوه‌ناو و ئاوه‌فرمانی ده‌قه‌كه ئاشكرای ده‌كهن له‌وانه‌ش (به‌ئه‌سپایی، به‌بێ هه‌زی، به‌ئاسته‌م، به‌له‌رزێكی، هه‌ژاری،...) هه‌واشی زرنه‌گی زه‌نگه‌كه ده‌لاله‌تی لاوازی ئارەزووی سەكسی نیشان دەدات. توانای زه‌نگه‌كه‌ش توانایه‌کی لاوازه‌و پانتایی پیاده‌کردنی ئه‌و ئه‌نجامه‌ی كه زه‌نگه‌كه له پێناوی پراكتیک کردنی‌دا ده‌زرنه‌گه‌ته‌وه كه‌لاوه‌و وێرانیه‌، یان له بارێکی تردا ده‌توانین بێین ئه‌و پانتاییه ئاشکرا نیه‌و تاكو ئه‌ستای له‌دايێك بوونی ده‌قه‌كه به نه‌زانراو ماوه‌ته‌وه. ئه‌گه‌ر بێت و وه‌های لێك بده‌ینه‌وه كه جار له‌دوای جار هه‌سانه‌وه‌ی زه‌ی زه‌نگی فگاری له ئه‌نجامی ئه‌وه‌دا بێت كه ههر جار كه ئارەزووی سەكسی (من) ده‌وروژێ، پانتاییه‌ك نه‌بێت بێ پیاده‌کردنی ئه‌و ئارەزووه‌ وروژاوه‌، ئه‌وا پاش ساتێکی هه‌ژان، حا‌له‌تی دامرکانه‌وه‌و کپ بوونێکی ساتی روو ده‌دات، به‌ام هه‌نده‌ی پیناچێت حا‌له‌تی وروژان دووباره‌ ده‌بێته‌وه. وشه‌ی (ديسان) له‌دوای یه‌كه‌مدا ئه‌وه ئاشکرا ده‌کات كه حا‌له‌تی وروژان چه‌ندین جاری پێشتر رووبداوه‌و ئه‌وا ئه‌مجاره‌ش ديسان ده‌رکه‌وته‌وه. هه‌روه‌ك له‌هه‌مان کاتدا وشه‌ی (ديسان) ئه‌وه‌ش نیشان ده‌دات گه‌رچی كرده‌ی سەكسی ئه‌نجامیش بدرێت و پانتایی بێ ئه‌و پراكتیک کردنه ئاماده‌بێت، هه‌شتا ههر ئارەزووی سەكسی کپ نابێت، چونکه وه‌کو حا‌له‌تێکی غه‌ریزی ههر زوو سه‌رله‌ده‌داته‌وه.

ئێستا ئه‌وه‌مان ئاشکراکرد كه ده‌لاله‌تی یه‌كه‌می (گه‌شه‌ی نادیار) بریتیه له‌و جێگا په‌نه‌انه‌ی كه هه‌زی پا‌نه‌ری غه‌ریزه‌ی سەكسی تیا ده‌بزوێت. به‌ام له‌پا‌ها ده‌لاله‌تی یه‌كه‌مدا (گه‌شه‌ی نادیار) ده‌لاله‌تی ئایینی هه‌یه‌و ده‌شێ به‌شوێن و جێگای نادیارى خواوه‌ند لێك بدرێته‌وه. جا ئه‌گه‌ر له‌و روانه‌گه‌یه‌وه روانیمانه مه‌دلولى (شوێنی نادیار) ئه‌وا ره‌نجی هه‌موو ئه‌وانه‌ی كه گه‌ران به‌شاعیرێکی مولته‌زیمی حیزبی شیوعی ده‌زانن و پێیان وایه گه‌وره‌یی گه‌ران به‌نده به‌هه‌وێستی ئیلتیزامبوونی به‌و حیزبه‌وه به‌باده‌ده‌ین. كه له‌راستیدا له‌سه‌ر بنه‌مای دێزینه‌وه‌ی مه‌دلولاتی زمانی شیعه‌كه‌و ئه‌و په‌رسیارانه‌ی كه ماهیه‌تی په‌رسیاران هه‌یه‌و ده‌بێ وه‌امی ئیستیمی بدرێنه‌وه شان به‌شانی باری نیگه‌رانو گومانی گه‌ران وه‌کو هونه‌رمه‌ندێك زیاتر پێده‌چێت كه گه‌ران به‌ئاراسته‌ی جیاوازو بگه‌رێ دژ به‌یه‌کیش په‌رسپاری خێی به‌رزکردبێته‌وه به‌مه‌به‌ستی دێزینه‌وه‌ی نوێ، گه‌ران وه‌کو شاعیر له‌سنووری یه‌ك پێناسه‌ بێ ژیان و یه‌ك مانا بێ بوون و به‌رده‌وامی نامێنێته‌وه. هه‌ربێیه سه‌رباری په‌رسپارکردنی به‌ئاراسته‌ی لێکدانه‌وه‌ی

که ینوونه وه دهه ښته وه که له هرسه تافه که دا هه مان باری په شه ووو نام یو ناکرده یو دهرک په نه کردنی هه مان جره پرسپاری لادروست ده که نه وه. هم باره شه ده شه به ئاسایی که ینوونه ی حه قیقی گران دهر بخت یان راستر باین خودی هونه رمه ندانه ی گران نشان دهدات که هه میسه ده باره ی گه وه ره بوون له گوماندا بووه که خای ده ست په کردنی له خایه وه یه. بهر له هه موو شته (من) ناتوان ته وه نامی ئه وه پرسپاران ه بداته وه که له جهسته وه بهرزه ده کرښه وه وه دهنه هه ی هه ژاندنی راج. هم له هق نه هاتنه شه رووبه ووو پرسپاری با لتری ده کاته وه که ئه ویش پرسپاره له خودی راج، له حه قیقته تی شته په نه نه کان. هه به ته نه توانینی وه نامدانه وه ی پرسپاره کان و دهرک په نه کردنی ئه و دنیا ئا زه راسته وخه په یوه ستی بنیادی شیعره که یه. فرمانی نهر له ده قه که دا روونه دانی کردار نشان دهدات له وانه شه (نام، ته ی ناگه م، نازانم، نایه، ...) نه گه تیف بهرجه سته ی حه ته ی لاوازی ده کات و گومان کردن بهرام بهر به (کردار) نشان دهدات. ئاوه ښاوو ئاوه لفرمانیش له بنیادی ده قه که دا دوو ره گزی وه ستاوی زمانن، یان وه سفی حه ته ی وه ستان و ناکرده یی (من) ده کهن یان کرده نه گه تیفه کانی ده خه نه وو. به واتا ره گزه زمانیه کان له بنیادی هم شیعره دا به ته ککه ده لاله تی لاوازی ناکرده یی خودی (من) بهرجه سته ده کهن. ئه و خوده شه واته (من) ده شه که سیه تی ئاماده ی نه و واقعی ککه مه لایه تی ئمه به ته له سهر وه ختی له دایکبوونی ده قه شیعریه که دا. (من) په شتر چه ند پرسپار کی بهرزه کرده وه به نام وه نامی پرسپاره کانی ده ستگیر نابته. هه به ته پانتایی دنیای ناوه و ده نگه و ویسته کانی ئه و دنیایه لای (من) تا کو کاتی له دایکبوونی شیعره که له سنووری نه ښیدان، ئه مه شه دیسان توخم کی تری په که نه ری بنیادی گشتی شیعره که یه وه کو بنیاد کی کراوه که (کردار) ی ته دا روونادات و پرسپاره کانی رابردوو و ئه ستای (من) وه نام نادر ته وه و له ره وه مه ودای جیهان بینی خودی (من) دهرده که و ته. ئه و جیهان بینی ه که له سهر بنه ماو زه مینه ی ئاماده ی ککه مه پرسپاری مه عریفی بنیاد دهر ته که ده توانین بهم شه وه یه پرسپاره کان ئاراسته ی بکه ین: به چی دیسان له گه شه ی نادپاری ده وه زه نگی فگاری له دهداته وه؟ به چی زرنگه ی زه نکه که هه واشه؟ ئه وه چ زمانه که که زه نکه که به هه یه وه داواکاری گه شه ی نادپاری ده بهرزه ده کاته وه به (من)؟ خودی ئه و ده نکه چیه؟

بنیادی شو

شو له م شیعره ی گران دا بوون کی مادیانه ی نیه، هیچ کام له توخمه کانی سروشت و ئه و توخمانه ی که ئامازه ی مادیانه ی شو ده کهن له ده قه که دا ئاشکرانین، ته نها به شه که له شو به هه ی توخم کی

ناسراوی ترهوه ده ناسرټ وهکو (گډشهی نادیارۍ د) که د ځی پښاسه کراوه لهرووی شوښنهوه. بهام گډشهی نادیارۍ تهنھا بوونکی مهعنهوی هه یو ته نانهت لهرووی توټکاری ئه و ئه ندامه ی لهشی زینده وه ریشه وه بهشک دیاری نه کراوه و پښی بگوترټ (گډشهی نادیارۍ). که واته ده توانین بښین شوښن توخمکی بهرجهسته کراوه و پښاسه کراو نیه له بنیادی ئه م شیعره دا. ئه مهش ناجگیرو په شوی (من) واته خودی بهرهم هښی شیعره که واته (گډران) نیشان ده دات که پا به ندو په یوهستی شوښن نیه، ئه و شوښنه ی که زرجار ده بټه کټت و پښوهندک و خودی هونه رمه ندایه تی گټ ده کات ځان ئازادی داهښان ده کوژت. ئه مهش ئه و راستنیه دووپات ده کاته وه که داهښان په یوهستی شوښن و بگره کاتیش نیه.

وهکو پښتر ئاماژه مان ب کرد تاکه ده لاله تکی شوښن له بنیادی گشتی شیعره که دا (گډشهی نادیارۍ د) ه که له دښه کانی (1,6,18,20) ده لاله تی شوښن ځان تډایه، بهام شوښنکی نه ناسراو که دیسان به نده به پرسپاره کراوه کانی (من) وه که ئاراسته ی (جهسته و رځ) ی ده کات، ئه ویش وه گوتمان لکدانه وه ی بایل ژپانه و له هه مان کاتدا ده لاله تی هښکی میتافیزیکی هه ده گریټ که له شوښنی نادیارو نه زانراو و پښاسه نه کراودا ئاماده بوونی هه یه واته خواوه ند. ئه م لکدانه وه دوو جه مسهرییهش وه که له حا ته تکی شیاو (ممکن) دا جارکی تر باری په شوی و شلټی (من) له بنیادی گشتی شیعره که دا نیشان ده دات، له هه مان کاتدا ئاستی لاوازی ئاماده بوونیشی ده نوون له کاتکدا نه له زهنگی فگارو لهرځی ب لوارو بپه ی ده گات.

بنیادی ئیقاع

ئهم شیعره ی گډران له نبادی داښتندا ئایا مېک پښتامیته ره، بهام له چه ند نیوه دښکدا ئهم بنیاده تښکشکښراوه ئه ویش به وه ی ځان میترک زیاده کراوه ځان که م، که ئه مهش سهرباری شوښانندی ئیقاع پا به ندی باری په شوی (من) ه که ل بنیاد دووانه ی (پرسپاره) وهکو بنیادی رځمانی، سیانه ی خودیش وهکو بنیادی گشتی شیعره که یه، ئیقاع سهرباری تښکچوونی یه که م سیقیه کان که پښویتسه رسته خه به ریه کان له ئاستی به رزی ئیقاع وه ب نزم کټتایان پښ بټت و رسته پرسپاریه کانیش ئیقاع به رزبټته وه، بهام له ده قه که دا وناکه وټته وه. له رسته ی خه به ریدا ئیقاع به رز ده بټته وه، ئیقاعیش له سر بڼه مای بنیادی سیانه ی خود له شیعره که دا لک ده درټته وه. ده نگی جهسته (ئیقاعی) د که تښکځای رسته کانی رسته ی خه به رین ځان له شوی گډانه وه دان تښنی سر کوتانه وه ی خودی یه که م (جهسته = د) وهکو غه ریزه ی بایل ژپانه وه ده وروژ، ئاراسته ی وروژانیش به رزبوونه وه یه، واته ئاراسته ی ئیقاع له بنیادی جهسته دا سرکه وتنه،

فرمانی (هه سا) و وروژانی ئاره‌زووی دنیایی که سەرچاوه‌که‌ی د ه یه
ئاراسته‌یان هه‌یه که ئه‌ویش ئاراسته‌ی سهرکه‌وتنه.

ئه‌وا دیسان له‌گه‌شه نادیار

د م، هه سا ز ه‌ی زه‌نگی فگاری

ئاستا ده‌رده‌که‌وت که ده‌نگی جه‌سته ئاراسته‌ی سهرکه‌وتنی هه‌یه که له
گه‌شه‌ی نادیار د ه‌وه به‌رزده‌ب ته‌وه. ئه‌م ئیقاعه هه‌دی هه‌دی کار له
خودی دووهم (روح) ده‌کات، ر ح له‌گه‌ا ده‌نگی جه‌سته‌دا جووت ده‌ب ته‌وه
له‌گه‌یدا ده‌گری، ئاراسته‌ی ئیقاع له بنیادی خودی دووهم دا واته
ر ح که د ی (11،12) ده‌گر ته‌وه به ئاراسته‌ی دابه‌زینه.

چیه ئه‌ی ر ح ی ب ل واره‌و ب پیه

له‌ت ناشاره‌زایی من هه‌تا که‌ی؟

ئاستا له‌م دوو د ه‌ی سهره‌وه‌دا ئاراسته‌ی ئیقاع دابه‌زینه، ئه‌مه‌ش
له‌راستیدا لادانه له‌یاسای ر زمان ی ب ئاراسته‌ی ئیقاع چونکه
له‌پرسیاری ر زمانیدا ئاراسته‌ی ئیقاع به‌رزبوونه‌وه‌یه. به‌ام ل ره‌دا
ر ح به‌ده‌نگ مه‌سته و ده‌هه‌ژ و له‌گه‌یدا ئاراسته‌ی ر ده‌گر. به‌ام
هه‌ژاندنی ر ح ناگاته ئه‌و ئاسته‌ی که کاریگه‌ری له‌سهر توخمه‌کانی
زمان دیاری بکات و ئاراسته‌ی ئیقاع به‌رزب ته‌وه. جه‌سته دوا ی ئه‌وه‌ی
که ده‌گاته دواپله‌ی هه‌ژاندنی هه‌ژ ده‌ب ته‌وه، ر حیش گه‌رچی له‌بارکی
هه‌ژاندنی لاوازدایه، به‌ام له‌گه‌ا حه‌وانه‌وه‌ی جه‌سته و گه‌انه‌وه‌ی
ئیقاعدا به‌ته‌واوی به‌ره‌و نزم بوونه‌وه ده‌جو ته‌ت. ئه‌مه‌ش له‌د ی
(11،12) ی شیعره‌که‌دا به‌ئاشکرا ده‌رکی پ ده‌کر ته‌ت.

چیه ئه‌ی ر ح ی ب ل واره‌و ب پیه

له‌ت ناشاره‌زایی من هه‌تا که‌ی؟

له‌راستیدا ده‌ب ئاراسته‌ی ئیقاع ل ره‌دا به‌رزبوونه‌وه ب ته‌ت، به‌ام
له‌ده‌قه‌که‌دا پ چه‌وانه‌یه. چونکه له‌پرسیاردا ئیقاع به‌رز ده‌ب ته‌وه.
به‌ام بنیادی خودی دووهم (ر ح) له‌ئاستی دابه‌زینی خ یه‌وه کار له
ئیقاعی ر زمانی ده‌کات و ده‌یگ ته‌ت، ئه‌مه‌ش ب ته‌ه ی ح ته‌ی شکاندن
له‌سهراپای بنیادی شیعره‌که‌دا له‌ ئایامبیک پ نتمیته‌ره‌وه ب
که‌مترو زیاتر. ئه‌مه‌ش له‌ژ ر کاریگه‌ری باری په‌ش و نیگه‌رانی (ر ح)
داو ت نه‌گه‌یه‌شتنی (من) له‌ده‌نگی ر ح که ئه‌مه‌ش ده‌لاله‌تی شکاندن
یاسای باوه به‌ره‌و پرسیاری نو ش ر ده‌گر.

بنیادی ئیقاعی س یه‌م له‌سهر بنه‌مای پرسیاره‌کانی خودی من بنیاد
ده‌ن ته‌ت که بنیادکی داخراوه‌و تا ده‌ستگیربوونی وه‌امی پرسیاره‌کان
ناکر ته‌وه. (من) به‌رامبه‌ر هه‌ردوو لقه بنیاده‌که‌ی تر واته (جه‌سته،
ر ح) وه‌ستاوه، به‌ام ئاراسته‌ی ئیقاعی ئه‌م لقه بنیاده‌ دابه‌زینه.
(من) له‌ ئاستکی به‌رزترو له‌هه‌ردوو پ که‌هاته‌ی لقه بنیاده‌کانی
(جه‌سته، ر ح) وه‌ستاوه، له‌و ئاسته به‌رزوه‌و پرسیاره‌کان ئاراسته

دهكات. له راستيشدا پرسيارهكان دواى بهرزبوونهوې زهنگى فگارى لهگډشې ناديارى دټهوهو بهرزبوونهوې ئاستى رځ واته ههژاندنى بهكاريگهري دهنگى جهسته ئاراسته دهكرن. واته پرسيارهكانى (من) لهراستيدا لهژر كاريگهري جوټه ناوهوهي جهستهو رځدا دروست دهبن.

دهبينين هيچ وهټامك دهستگير نابټ، تنها پرسيار ئاراسته دهكرت، دهنگى د بهرز دهټهوه تا دهگاته پانتايى دهسهټاتى رځ. رځ لهژر كاريگهري دهنگى ددا دههژو دهنگى د و رځ پټكهوه بهرز دهبنهوه تا دهگه نه گوټى من، يان هه تا ئهو ئاسته من وريا دهكه نهوه، بهټام من هيچيان ل ځا ځا نابټ بټيه دهكهوټه پرسياركردن، پرسيار ئاراسته دهكات، بهټام پرسيارهكان به ئاراسته يه كى پټهوانه ئاراسته رځ دهكرن (چيه ئه رځى بټى وارو بى په

له ت ځا ناشارهزايى من هه تاكهى؟)

من زانياريه كى كه م دهرباره رځ لهو پرسيارهدا پټشكهش دهكات، ئهويش ئهويه كه رځ بټل وارو بټيه واته قوټاو بټى سنووره. پرسيارهكان لهراستيدا بټى وهټام دهټهوه، نه رځ ځى به وهټام دټ، نه جهستهش دهټه ته ټه رناتيفى رځ و وهټام بداتهوه. داخرانى وهټامى پرسيارهكان بټه ته هټى دابهزىنى ئيقاع. له راستيشدا پرسيارهكان بهرامبهر به ماهيه تى نهزانراو ځ دهكرن كه له پانتايى دهقه كهدا ناتوانرټ هه وټى دزينهوهى وهټامهكانيان بدرټ، بهټام وهټام كى ئاماده لهدهرهوهى دهقه كهدا هه يه و ئهويش ئهويه كه رځ لهدهرهوهى په بټى بردنى مرټه و تنها لهزانينى خواوه نددايه. ئه م وهټامه ئاماده يه هټكار كى سهره كيه ك لهرووى مهعنهويهوه ماناى پرسيارهكه ل ځ ده داتهوهو بهو پټيهش پرسيارهكه ماهيه تى پرسيار ون دهكات. هه ربټيه ئيقاعيش داده بهزټ. بهټام پرسيارهكهى گټران لهو ديووى ئه و وهټامه ئاماده يهوه دهكرت و له دواى وهټام كى تر دهگه ټ.

ئاراسته كړدنې پرسيارهكانى (من) له ئاستټ كى بهرزترهوه بټى رځه و ناراسته و ځش بټى جهسته يه كه جهسته سهرچاوهى دروستبوونى دهنگى وريا كړدنه وه كه يه تى، هه ردوو لقه بنيادى رځ و جهسته له بهرده مى پرسياردا راگيراون و واچاوه وان دهكرت وهټام بده نهوه. بهټام بټه ننگ بوون له بهرامبهر پرسيارهكاندا ماناى چوونه ژر دهسهټات و كټنټر كړدنى خودى پرسياركه رهوه واته (من) دهگه يه نټ. ئه مهش دهلاله تى بارى كپ كړدنى ئاره زووه كانى جهسته هه دهگرټ و له لايه كى تريشه وه ځه شاردانى رځ دهگه يه نيت بهرامبهر بهه ر پرسيار ځ كه په يوه ندى به ئاشكرا كړدن و ناساندنى ماهيه تيهوه هه بټ. بهټام رځ

له بارځکي په شـودا يـه ، ئه ویش به هـی کـپ کـردنی هـزو ئـاره زووه کـانی
جهـسته وه ، چـونکه هـه تا جهـسته نهـسره وـتـو و هـزو ئـاره زووه کـانی جهـسته
یان هـر بهـدی نـایهـن و کـپ دهـکر نهـوه و دهـچه پـندر یـان له کـاتی
به دیها تنـدا هـر گیز ناگـه نه لـوتکه و حـا ته خـا ی بوونه وه به ته وای
روونادات. بـیه روخساری بـزار بو بـه ده یی به ئاشکرا دهـرده که وـت ،
ئـوه ش له گـه ا توخمه کـانی تری بنیادی دهـقه که دا بـته هـی لاواری
کردارو یان له هـند حـا ته دـا شـیانی پراکتیکی به ته وای دوور
خستـه ته وه ، ئـه مهـش باری کـپ کـردن بهـرهـم دهـه نـد ت ، ئـم بارهـش به
ته وای هاوشانه له گـه ا ئـراسته ی دا به زینی ئیقا عـدا .

ئۇستا دەتوانىن بىلەن لە بنىادى گىشتى ئەم شىعەرەدا (خود) بىلەن تەس
بەش يان سىل بنىاد كە ئەوانىش بە تەواۋى خەسەلەتى سەر بەخىل بوونىان
ھەيە لە روانگەى جوۋەو پراكتىك كىردىيانەۋە لەنەو پانتايى
دەقەكەدا. ئەم خەلەتى دابەشبوونەى كەسىيەتى مەن بىلەن (رەخ، جەستە،
مەنى بىگە) لە دەقەكەدا بارەكى دەروونى پەشەو نىشان دەداتەلەن
لەھەمان كاتدا لەروۋى ئەنەلەلەزىيەۋە ئەۋە دەگەيەنەلەت كە خود ئەۋ
ئەفرىدە ئالەزەيە كە لەنەو خودى خەيدا مەيدانەلەو گەلەپانى چەندەھا
كەشەو مەملانەى ئالەزەو بارەدەست بوونى ھەريەكە لەۋ ھەزە دژو
لەھەمان كاتدا تەۋاۋەرانەى يەكتى كاريگەرى ديارو لەبەرچاۋى
دەلەت لەديارىكىردنى كەسىيەتەلەشەۋازى ھەسەلەو كەۋتەلەمەلەكەندا.
ئەگەر جەستە لە بنىادى كەسىيەتى دەقەكەدا ماناكانى دىناپەرستىو
خەزو ويستە دىنايەكانى ھەلگەرتەلەتەلە ھەۋەلە ئەنەجامدانەلەو
پىادەكىردىياندا بىلەتەلەو رەخىش ئەۋ پانتايە بىلەتەلە جەستە بىيەلەت
لەرەلەگەى ھەزاندىيەۋە بىكەتە مەيدانەلە ھەتەلەۋە بىتوانەت
ئامانجەكانى خەلى بەدى بەلەنەتە، ئەۋە (خودى مەن) لەسەرەۋە ۋەكو
چاۋدەلە سەرپەرشتى رەكخستى بارى ھاۋسەنگى دەكەتەلەنەۋان دىناي
خاۋەنەلە رەخەلەۋ دىناي شەھۋانى جەستەدا ئەۋداگەرى دروست دەكەت بەۋ
مەبەستەى ھاۋسەنگى (خود) رابگەرتەلە. دەشەلە (خودى مەن) لە دەقەكەدا
ۋەكو ويژدانى كەمەلەيەتەۋ پەيۋەندىيە كەمەلەيەتەكانى دەرەۋەى
دەقەلەلە بىلەۋانەت كە سنوۋر بىلە ھەر ھەسەلەۋ كەۋتەلەكە دابەنەتە. ھەرۋەك
دەشەت ۋەھەلەلەكە بدەينەۋە كە ئەۋ زەنگى فگاربيەى لە دەداتەلەنەۋ
كەمەلەدا زەنگى خەزو ويستە دىنايەكانى ئىنسان بىلەتەلە سنوۋرى ژيانى
كەمەلەيەتەيدا، بەلەم (خودى مەن) بىرىتى بىلەلە نمونەى بارەلە (مەل
الەلىا) ى ژيانى كەمەلەيەتى كە ئەۋىش بەھا ئەخلاقىو ئايىنىيەكان
دەگەرتەۋەو رەلەگا نەداتەلە مەھىيەتى (نمونەى بارەلە) لەبەر دەمى خەزو
ويستى شەھۋانىيە ئىنساندا بىلەۋخەنەتە. بىلەيە ھەموو زەنگەلەدانەكى
ھەزانەدى خەزو ويستە دىنايەكانى ئىنسان بە پەرسىارەلەۋەلەم
دەدرەتەۋە، كە ئەۋ پەرسىارەش خەسەلەتى ۋەكىردنى ئەسەلە داۋاكاربيەكە

هه ده گرت، واته ده لاله تی نه فی کردنی ئه و داواکارییهی ده بـت که جهسته به رزی کرد ته وه.

ده لاله تی زمانی (زهنگی پهستی) وه کو ناویشانی شیعره که دهش به ئاماده بوونی جـرت له کپ کردن یان چه پاندن له ناخی (من) دا لـک بدر ته وه له بهر ته وهی بابه تـکی ئینسانی کـنترـکـراوه، تهویش دهیه وـت خـی نمایش بکات، بهـام ناتوانـت دیواره تهستوره کانی هـزی کـنترـکـهر بـوخـنـی یان له بنه ته وه داموده زگای عه قـیه تی کـنترـکـا بهرهم هـن تـک بشکـنـت بـیه له ژـر فشاری کـنترـکـندا زهنگـکی ئاگادار کردنه وه بـ دهره وهی خـی لـ ده دات. مـتیفی دروستکهری ته و زهنگهش بریتیه له چـ بوونه وهی ئاره زووی سـکسی، که له ته نجامی سهر کوتاندنه وه کپ کردنی له راده به دهریدا زهنگی وریا کردنه وه لـ ده دات، که تهویش ئامازه بـ ته قینه وهی ده کات واته دهرختنی ئاره زووی سیکسی.

دیشان کـمهـکـ ده لالاتی تری ئاشکرای سـکسی له ده قه که دا ده دـزـنه وه و باری کپ کردن له قـناغـکـدا و وروژان له قـناغـکی تر دا نیشان ده دهن. وه کو (ناـین) که ده لاله تی دهر بـینی ده نگـکه له کاتی پرـسهی سـکسیدا درووست ده بـت، ههروه ها “خوـ خوـ ئه گری” ده لاله تی رشتن نیشان ده دات له کاتی هه مان پرـسه دا. گریان خـی زیاتر ده لاله تـکی خـی کردنه وهی ههیه، که دهش خـی کردنه وهی باری پهنگ خواردووی سـکسی بگهیه نـت.

(خودی من) له ته نجامی فشارو پهستانی دهره وه دا تا کو ئـستا له ماهیه تی داواکاری دـ تـناگاتـو ناشزانـت دهـت چـ. بهـام ته وهی گرنگه له گهـا وروژانی جهسته دا ته مـیش ده که وـته پراکتیک کردنـو له گهـا ته و حاـته دا رـحـی به کوـا ده گری. من ده زانـت که سهرچاوهی بزوـنـهری جوـیهـک دروست ده بـت ته م له رووی شعوره وه وریا ده بـته وه. ههروهـک لـدانی زهنگی وریا کردنه وه که (من) پهست ده کات، بهـام نه هاتنیشی ده یخاته سهرکهـکهـهـی گهـانـو به دوا داچوونی ته و دهنگه، واته دهنگی ئاره زووی وروژاوی جهسته. ته م حاـته دوو جه مسهریه زیاتر ده لاله تی پهشـویـو دوودـو نیگه رانی (من) هه ده گرت، که له هیچ کام له و حاـتانه دا ئـقره ناگرتـو به دواي حاـته تـکی تر دا ده گهـت، ته وهش خهسـته تی دا هـنـره له ژـیانی تایبه تی خـیدا که گومانی بهرده وام نیگه رانی بهرده وام، له قوـایـی رـحیدا ده ژـی.

ئه گهر سهرنجی بنیادی (قافیه - سه روا) له م شیعره دا بدهین ده بینین قافیه له شهش فـینـم پـک هاتوو که ته وانیش بریتین له فـینـمه کانی (ی، م، ،، ک، ه، ،ـا)، واته چه ندباره بوونه وهیه کی له بهرچاو له سهروادا ههیه، ته مهش دیشان لاوازی کردار له شیعره که دا نیشان ده داتـو ته وه ده گهیه نـت که پراکتیک زـر هـواشو حاـته تی وروژانـو

کپ کردنه وهش هموو جار به هه مان ماهیه ت و به هه مان ماناوه روو ده داته وهو توانای دروستکردنی گ و انیشی له له بینای سهروای ده قه که دا نیه. له لایه کی تره وه ئه گهر سه رنجی ف نیمه کانی سهروا بده یین ئه واه به ئاشکرا ب مان ده رده که و ت که ت ک ای ئه و ف نیمانه له رووی ده نگسازیه وه کپن ته نانه ت ف نیمه بز و نه کانی ش. ئه م حا ه تی کپ بوونه ی ف نیمه کانی سهروا دیسان باری کپ کردن و چه پاندنی ئاره زووی وروژاوی جهسته نیشان ده دهن که چ ن داخواریه کانی جهسته توانای نه بووه باری وروژان به ته وای به رزبکا ته وهو بیگه یه نه ت حا ه تی پراکتیک کردن، به ک و به ئاراسته یه کی پ چه وانه ئه و ئاره زوانه چه پ نراون یان سه رکوت کراون، ئه وهش له بنیادی سهروای شیعره که دا ره نگی داوه ته وهو له بری ف نیمی کراوه یان ئاوازدار ف نیمی کپ و داخراو ت ک ای سهروای دی ه کانی پ ک ه نانه وه. ئه م باری به کار ه نانه ی ف نیم له سهروای شیعره که دا په یوه ندی به مانه وهی پرسیاره کانی شه وه هیه به داخراوی ب ئه وهی وه ام بدر نه وه. چونکه مانه وهی پرسیاره کان به ب وه ام مانای دروست بوونی حا ه تی ب ده نگی، که ئه و ب ده نگیهش هاوشانه له گه ا بنیادی سهروادا. ئه نجام:

سه رجه م باری کپ کردنی ویسته کانی جهسته وه ام نه دانه وهی پرسیاره کانی (من) له پانتایی ده قه شیعریه که داو ئارام نه گرتنی ر ح و کارکردنی بنیادی زمانی ده قه که چ له رووی بنیادی رسته وه، چ له رووی بنیادی ئیقاع و سهرواوه ب به رجهسته کردنی حا ه تی کپ کردنی ده نگی جهسته، دوا ی شیکردنه وهی ده قه که وه ده ست نیشان کردنی ده لالاتی زمانو هه و دان ب ش بوونه وه ب ئاسته شاراوه کانی ده قه که وه د زینه وهی زمانی دووهم یان زمانی ئه و دیوو ده ق ئه وه ئاشکرا ده ب ت که گ رانی هونه رمه ند ئه و پرسیارانه به رز ده کاته وهو ئه وهش جیهان بینی ده قه که ی گ رانه، پرسیار به رامبه ر به ماهیه تی ر ح و په یوه ندی ن وان سیانه ی خود که چ ن حا ه ت کی دایه ل کتیک ی پ ک ه نانه وه له پانتایی جوگرافیای ده قه که دا پ ک ه وه ده به ست ت و ئه وهش نیشان ده دات که چ نیش ویسته کانی جهسته که بریتین له حزو ئاره زووی دنیایی ناتوان خ یان به ئاشکرا نمایش بکن و ب هیچ به ربه ست ک بگه نه ئاستی پیاده کردن، ماده م له سهرووی هموو داواکاریه کی تایبه تی ئینسانه وه چاود ر ک هیه وه زه نگی وریاکردنه وه ل ده دات و به ربه ست داده ن ت و ئازادیه کانی فرد ده کوژ ت، ئه و چاود رهش له بنیادی ده قه که دا (خودی من) ه که نو نه ری به ها ک مه ایه تو ئه خلاقیو ئایینییه کانه له سه ر پانتایی ژیا نی ک مه ایه تی، له م ده رئه نجامه وه ده توانین ب یین هه تا یاسا ژه نگ گرتووه کانی ژیا نی ک مه ایه تی هه نه وه ش نر نه وه، هه تا مانا

باوه‌کانی ژیا نی ئـستای له‌دایک بوونی ده‌قه‌که نه‌فی نه‌کرـن نه‌جه‌سته
ئازاد ده‌بـت، نه‌رـح ده‌حه‌وـته‌وه، نه‌خودی من له‌ حاـته‌تی چاودـری
هه‌میشه‌یی رزگاری ده‌بـت. هه‌تا ئه‌و سـ حاـته‌ش به‌رووی پـزه‌تيفدا
نه‌شکـنه‌وه (من) وه‌کو خودـکی ته‌واوی خاوه‌ن ناسنامه‌ دروست نابـت.
به‌مانایه‌کی تر ده‌توانین بـپـین لاوازی که‌سیه‌تی تا‌ک له‌و واقیعه
کـمه‌لایه‌تیه‌ی که‌ ده‌قه‌که‌ی تیا له‌دایک بووه ئه‌نجامی داخستنی
ده‌رگا‌کانی ئازادیه. دیاره ئه‌و ده‌رگایانه‌ش به‌بـ دروست بوونی
پرـژه‌یه‌کی رـشـنبیری شـشـکی که‌لتووړو ئه‌خلاقى ناکرـنه‌وه.
ده‌شـ ئه‌و پرسیارانه‌ی که‌ من له‌ده‌قه‌که‌دا به‌رزیان ده‌کاته‌وه وه‌ـام
بدرـنه‌وه به‌و وه‌ـامه ئامادانه‌ی که‌ له‌ ژهنی هه‌ریه‌که‌ماندا
ئاماده‌بوونیان هه‌یه. به‌ـام پرسیارى ده‌قه‌که پرسیارى مه‌عریفین،
پرسیارن له‌ حه‌قیقه‌ته‌ پهی پـ نه‌براوه‌کان، پرسیارن له‌دنیای رـحـو
سه‌رچاوه‌ی غه‌ریزه‌ی بایـلـژی مرـق، پرسیارن ده‌رباره‌ی نه‌ـنو
گومانـو نیگه‌رانی ناخی مرـق واته پرسیاره‌کان ده‌رباره‌ی ماهیه‌تی
خودی مرـق به‌هه‌موو ئاـزییه‌کانیه‌وه ده‌کرـن. پرسیار ده‌رباره‌ی
ئه‌نتـلـژیا و چـنـتی ژیاـن و چاره‌نووس. ئه‌م پرسیارانه‌ش له‌ ده‌قه‌که‌دا
وه‌ـام نادرـنه‌وه ده‌قه‌که له‌به‌رده‌م خوـندنه‌وه‌ی تر‌دا راده‌گرن.
ئه‌مه‌ش خه‌سـته‌تی ده‌قی کراوه‌یه.